

"Åh, det er dig - kom indenfor". Lars tager din frakke samtidigt med at han lukker døren. Det er en af de ting, som du godt kan lide ved ham; han er så galant. Du fortsætter op på hans værelse. "Jeg er altså nødt til at få lavet mine lektier, inden jeg skal til træning", siger han undskyldende. Som sædvanligt. Du er sommetider lidt træt af hans håndbold. Der er ikke meget tid til dig, når man tænker på, at I er kærester. "Jamen, jeg ville også bare lige snakke lidt om festudvalgsmødet, som vi lige har afholdt". Men du kan se på Lars, at han ikke hører efter.

Irritationen rasper et øjeblik i din tålmodighed, men synet af hans brede ryg gyder olie ud igen. De fleste piger sukker efter ham, og du godter dig ofte indvendig over, at du fik fat i ham. Dine øjne fokuserer på hans muskler, der roligt spændes og slappes under T-shirten, mens han skriver. Du føler en stærk trang til at lade hænderne glide over dem og mærke deres styrke, når han virkelig lader dem spille. "Hvad sagde du?" Spørgsmålet river dig ud af din trance, og du skal lige bruge et øjeblik på at samle tankerne, inden du kan svare ham: "Jeg

sagde, at vi holdt festudvalgs-møde i dag, og det gik rigtig godt". "Hvornår bliver det?". "Fredag om to uger, og vi skal danse i mørke og alt muligt andet", siger du ivrigt, for det var noget af en sejr at få det igennem. Lærerne vil ikke synes om det, men I er jo ikke ligefrem børn længere. Der skal til at ske noget. "Der kan jeg ikke så godt; vi skal ud at spille kamp dagen efter, så jeg må nok hellere melde fra". Irritationen kommer igen - kraftigere. Han er altid ude til håndbold, og så længe han alligevel ikke drikker, så kan det vel være lige meget, om han kommer lidt senere hjem. Du ville ønske, at han kunne lidt mere tid på dig end på sit håndbold, men du har en fornemmelse af, hvad udfaldet ville blive, hvis han blev stillet overfor valget. På den anden side skulle det nødig blive lige som Kristian og Mette, der nærmest klistrer op ad hinanden konstant. Fra Mette glider tanken uafværgeligt over på Lise og videre over på festudvalget...

Det kan ikke blive ved med at gå. Nu skal der fyres op under jeres kedelige fester; Kirsten og dig har gået og snakket om, at det er fuldstændig åndssvagt, at I stadig bliver ved med at blive behandlet som små børn. I

er jo trods alt tæt på at være voksne. Flere af jer er allerede begyndt at have kærester - som for eksempel dig selv. Derfor bør festerne også være afpasset derefter. Nu har Helle så fået igennem, at I skal have lov til at afholde en fest, og Kirsten og dig har meldt jer til udvalget, der skal arrangere den. Efter timerne mødes I for at aftale nærmere, og du lægger hårdt ud med at melde dig til at stå for underholdningen; og i øvrigt foreslår du mørkedans. Du ved, at Helle vil stritte imod - især fordi hun uden videre aftale er formand; fordi det var hende, der har overtalt lærerne. Kirsten og dig presser hende dog hurtigt til punktet, hvor hun er parat til indrømmelser. Men Pludselig går Lise den dumme gås ind på Helles side og foreslår, at Frede skal stå for underholdningen. Du er lidt overrasket, men ved nærmere eftertanke burde du have forudset det - hun vil jo gøre alt for at modarbejde dig og den plads du har opnået i klassen.

Tidligere kunne jeres lille gruppe altid enes, og der var ingen tvivl om, at Lise stod i spidsen for jer, men hun har ikke fulgt med tiden, og du føler, at det er dit job at rette op på tingene, når hun ikke vil. Det har dog desværre fået hende

til sommetider direkte at modarbejde dig. Måske er det fordi, Kirsten tidligere snakkede meget med Lise, men at I nu er blevet gode veninder. Hvis det er tilfældet, kan man kun sige, at Kirsten valgte den rigtige side. Siden er Mette begyndt at gå sammen med Lise. Det må Lise selvom - du har aldrig rigtig stolet på Mette. Nå, med stillingen 2-2 er det op til de sidste to medlemmer af festudvalget at afgøre denne tvist. Jørn og Frede siger normalt ikke så meget, men du er da på god fod med Jørn, som ofte går sammen med jeres lille gruppe. Han bruger også en del tid sammen med Frede, som er en rimelig umoden, irriterende flodhest, du ikke gider at bruge nogen tid på. Du sender Jørn et stort indbydende smil, og du kan se en ubestemmelig grimasse, der et øjeblik farer henover hans ansigt. Han kigger på Frede et øjeblik og hvisker med ham. Så siger han, at han også går ind for mørkedans, men at han synes, at Frede skal stå for underholdningen. Frede følger straks trop. Et slag vundet og et tabt. Resten af mødet kører som en drøm. Helle går med til næsten alle dine forslag som Kirsten, Jørn og Frede straks slutter op om. Du kan se, at det irriterer Lise at være fuldstændig overhørt.

Selvom I stadig er veninder, så kan du ikke lade være med at godte dig lidt over det. Helt ærligt, så er hun egentlig selv skyld i det. Hun begynder at ligne stræberen Helle mere og mere, der bare snakker de voksne efter munden. Du føler ikke rigtig, at hun er den eksponent for jeres gruppe, som hun engang var. For eksempel har hun ikke haft en kæreste endnu, selvom flere af I andre har.

Du glæder dig så meget til festen. Der skal nok blive vendt op og ned på en masse den aften. Helle tror, at hun er i spidsen for festen, men hun hoppede gladelig med på alle Kirstens og dine ideer. Det eneste, der ikke kunne lade sig gøre, var at slippe for lærerne. De skal være der, for at I overhovedet kan få lov til at holde festen. Du er ligeglad. Kirsten og dig har allerede bestemt jer for, at I skal have sprut med, og der skal være nok til, at I kan dele ud af det. Personligt har du tænkt dig at drikke den latterlige sæk til Mona fuldstændig døddrukken. Hun skal være fuldstændig til grin overfor de andre - for ikke at nævne problemerne hun vil få med lærerne. Du glæder dig så meget til festen.

"Jeg bliver nødt til at gå nu". "Hvad? Ja, jamen så smutter jeg", siger du og prøver nok engang at stille dig op til at farvelkys, men Lars får travlt med at pakke sit træningstøj. Du går lidt utilfreds ned af trappen og tager tøj på. "Vi ses i morgen". Udenfor overvejer du, hvordan du kunne få ham til at opholde sig lidt mere sammen med dig. Pludselig indser du, at det nok var nemmest for jer begge, hvis I blot var kærester i skolen, men når han allerhøjest vil holde i hånd med dig, så ville I vel næsten ikke kunne kaldes kærester?

Rollespilstips

Spil en utilpasset teenager, der gerne vil vise, at hun er meget moden. Alt, hvad de lidt ældre piger gør er smart. Sørg for, at andre lægger mærke til, hvor moden du er. Læg også op til drenge ved at være indsmigrende - altså kun dem, der er noget i klassen.

Udklædningstips

Tænk halvfjerdsermode og noget, der er en anelse vovet. Helt sikkert en del makeup. Anne Sofie kan ubevidst godt lide at provokere sine omgivelser lidt. Hav en spiritusflaske med vand med.

Anne Sofie er en pige på 14 år, der går i 7.C på en skole i det indre Århus. Hun bor sammen med sine forældre og tre søskende i et boligkompleks i nærheden. Faren arbejder for statsbanerne og moren arbejder på en tekstilfabrik. Da begge forældre er travle folk har Anne Sofie taget meget ved lære af sine to ældre søskende - specielt storesøsteren Anette. Hendes mindre bror er blot en irritation.

Hun klarer sig udmærket i skolen. Der er ikke noget at råbe hurra for, men heller ikke noget, der stikker i øjnene. Hendes forældre synes det er fint, så længe hun ikke falder igennem med noget. En del af skylden for det opnåede resultat er venindernes skyld, da de ofte lave lektier sammen. Det er den eneste måde, hvorpå hun kan få lavet tingene, for hun har ikke megen interesse for, hvad der foregår i timerne. Anne Sofie går i skole for frikvartererne.

Da der ikke er mere end 7 piger i Anne Sofies klasse, så der er ikke den store klikedannelse, men alligevel er der lidt gruppe-ring. Først og fremmest er der ingen, der vil have noget med Mona at gøre, og Helle og Maria tilbringer meget tid sammen. Maria går dog også sammen med de fire resterende pige, som er de toneangivende i klassen. Anne Sofie er en af disse. Tidligere har Lise været den, der førte an, men Anne Sofie kan ikke rigtig se op til Lise længere - hun føler sig mere moden end hende. Derfor foregår der en gang imellem magtkampe internt i gruppen.

Dette er blandt tydeligt kommet til udtryk i arbejdet i festudvalget; men også for nylig, hvor pigerne holdt en hyggeaften hos Lise. Mod Lises viden havde Anne Sofie og Kirsten inviteret nogle af drengene, hvilket bestemt ikke passede Lise - hun sagde dog ikke noget, men alle kunne se, at hun havde lidt et nederlag. Og det nød Anne Sofie godt af...

Lars: Din kæreste, der er sportsfanatiker. Han vil desværre ikke gå så langt, som du vil. Du har mange gange prøvet at få ham til at kysse dig, men det er ikke lykkedes endnu. Han vil faktisk allerhøjest holde i hånd med dig. Du måtte også selv score ham, men det var nu ikke så slemt. Lars er det store idol for næsten alle drenge fra 7. klasse og nedefter. Han spiller inde i Århus KFUM, hvor han er topscorer på ynglingeholdet. Der er mange, der er sikre på, at han ender på landsholdet.

Lise: Hun var engang den, som I alle så lidt op til, men hun er ikke fulgt med tiden. Hun gider ikke være med til de ting, som du foreslår. Ting, som det er naturligt, at I udforsker i jeres alder. Du gider i hvert fald ikke ligge under for hende længere. Indtil nu har I opretholdt en facade af venskab, men det kan næppe holde meget længere. Ikke, at I behøves at være uvenner, men jeres veje skilles - I vil forskellige ting med jeres liv. Helst ville du gerne have, at hun begyndte at lære af dig og forstå, hvor tingene går hen, men ikke som hun opfører sig i øjeblikket.

Kirsten: Kirsten og dig tilbringer meget tid sammen. Kirsten er den type, hvor man føler, at hun altid forstår en. Hun er ikke den, der råber op og gør sig til. Hun er næsten altid enig i de ting, som andre foreslår, men i stedet for at gøre opmærksom på sig selv, så giver hun stille sin accept og hjælper med at føre det ud i livet. I kan snakke om alt muligt i timevis og er næsten altid enige. Kirsten gik tidligere meget sammen med Lise, men blev åbenbart træt af hende, hvilket man ikke kan fortænke hende i. Du ved ikke rigtig, hvordan Lise har det med den sag, men du er egentlig også ligeglad.

Mette: Det sidste medlem af den hårde kerne. Tidligere var hun ikke så meget med, men efter Kirsten begyndte at gå sammen med dig, så blev Lise og hende venner. Du føler ikke rigtig, at man kan stole på Mette; hun har lidt vel mange spil kørende med folk. Hun er dog sædvanligvis med på lidt af hvert, så du kan ikke rigtig finde ud af, hvor du skal placere hende. Hende og Kristian er for eksempel det par, der har bestået i længst tid indtil nu, og det virker ikke som om, at der vil gå skår i det foreløbig. Du har sommetider fornemmelsen af, at der er mange ting, som du ikke ved om Mette, men det er næsten umuligt at få hende til at afsløre sine sande hensigter.

Helle: Klassens stræber, der vist nok bruger al sin tid på at lave lektier, så hun kan brillere overfor lærerne. Hendes fedten får det til at vende sig i dig. Hun snakker altid privat med lærerne efter timerne, og ofte har det medført, at hele klassen har fået fik flere lektier for. Heldigvis er hun ikke den påtrængende type, så du kan lige tolerere hendes tilstedeværelse. Du må dog også give hende, at hun kan finde ud af at få lærerne til at føje hende. I havde ikke fået lov til at holde fest, hvis det ikke var Helle, der havde spurgt. Personligt ville du dog aldrig kunne få dig selv til at slikke så meget for at få sådan et lille privilegium. Du gør, som det passer dig. Helle tror vist også stadig, at det er hende, der styrer festudvalget. Du har ingen behov for at vise hende, hvad sandheden er.

Maria: En stille pige, der tilbringer en del tid sammen med jer andre, men som også bruger meget tid sammen med Helle. De er vist lektienarkomaner. Hun bukker og skraber dog ikke for lærerne. Hun ligner lidt Kirsten, når det kommer til personlighed, men Maria er bare endnu mere stille. Det er næsten umuligt at få hende til at hæve stemmen, og hun vil sjældent være med til at lave noget af alt det spændende. Du har på fornemmelsen, at hun er lidt af en bangebuks, når det kommer til stykket.

Jørn: Han går altid sammen med jer, og det er egentlig meget hyggeligt. Han er meget stille, når han går sammen med jer, men når han er sammen med f.eks. Frede, så kommer der noget mere kulør over ham. Det, der nok gør forskellen mellem ham og de andre, er, at han ikke bliver rød i hovedet eller fniser, hvis man lægger hånden på hans skulder. Han forstår bare at være en ven uden at skulle komme med åndssvage kommentarer. Man tænker automatisk på ham som en af gruppen.

Mona: Den sidste pige i klassen, som ingen gider at have noget med at gøre. Hun er dum, klodset og formår altid at bringe sig selv i pinlige situationer. Hun prøver ofte at efterligne jer andre, men når hun gør det, så har det altid et eller andet forkert skær. Hun kan ganske enkelt ikke finde ud af at gøre noget rigtigt. I morer jer alle sammen med at udnytte hendes iver efter at være ligesom jer andre. For eksempel glæder du dig til at drikke hende så fuld, at hun ikke kan kende forskel på op og ned. Det skal nok sætte gang i festen.

Phillip: Lederen af det hårde slæng af drenge. Han er ikke bange for at trodse lærerne og gør som det passer ham. Han ryger for eksempel både inde og ude, selvom lærerne ikke vil se det. Du føler, at I har en del til fælles på det punkt, men Lars har fortalt dig, at Phillip er ude i noget lort, og at han generelt er en dum skid. Du ved ikke rigtig, hvad du skal mene, men du drages nogle gange af hans frihed og lidt hårde attitude. Lars er mange gange bedre end Phillip, men Lars kunne godt lære en ting eller to fra Phillip om at omgås piger.

Kristian: Den sidste dreng i Phillips slæng og en rigtig elektroniknørd. Hvis man snakker med ham uden de andre i nærheden, så er han en rimelig stille og okay fyr - ikke noget overvældende, men til at være i stue med. Når han er sammen med de andre, puster han sig dog op og prøver at være lige så meget som de andre. Han er fuldstændig forgabt i Mette, og de tilbringer det meste af deres tid sammen. Ingen af de to er folk, som du kan se det helt store i, men hvis de kan sammen, så er det da fint.

Johnny: En irriterende fyr, der altid render i hælene på Phillip. Du kan ikke se, hvad Phillip ser i ham, for det eneste, der står i hovedet på ham er knallerter og pigers fortrin. Du tror egentlig ikke, at han kan tænke på en pige som et andet menneske, men kun som noget, han kan fjøge rundt med. Ikke at der var nogen, der ville have sådant et drog som ham. Han kommer ofte med ulækre hentydninger, men man skal bare gøre grin med hans manglende intellekt, så klapper han i. Han er vist ved at have respekt for dig.

Frederik (Frede): Klassens tykke dreng, der altid skal gøre sig selv til grin, men til forskel fra Mona, så formår han rent faktisk at være sjov en gang imellem. På en eller anden måde, kan man ikke lade være med at holde lidt af ham, men nogle gange bliver han også bare for pervers, og så skal man bore i hans ømme punkt: Hans fedme. Han skal stå for underholdningen til festen, og selvom det kostede dig et nederlag overfor Lise, så må du indrømme, at det nok bliver lidt sjovere, når han skal stå for det - men ikke nær så grænseoverskridende.

Karl Johan (Svamp):

Klassens bebrillede nørde, som altid skal fortælle en om ting, som han lige har læst i en bog, og som man alligevel ikke hører noget om. Han er ikke en, som du bruger meget tid på. Det skulle allerhøjst være at rakke ned på ham. Han har åbenbart også et problem med piger, for han stivner, bare man lægger sin hånd på hans skulder. Så umoden.

Johannes: Endnu en af de ulidelige typer, der er at finde i klassen. Det, at han går sammen med Mona, siger ligesom det hele. Han er ude fra Vestjylland, så han snakker med en eller anden latterlig bondedialekt. Hans forældre, der nu er missionærer et eller andet sted i Afrika, har åbenbart fodret ham med Bibelen i stedet for babymad, for han belemrer altid jer andre med det i tide og utide.

Ole: En ny dreng i klassen, som kommer fra København. Han virker lidt stille, men det er vel naturligt, når man ikke er kommet til at kende folk ordentligt endnu. Han synes dog som en person, der er gang i, og som ikke er alt for åndssvag og gammeldags. Lige siden I var til pigeaften hos Lise, hvor dig og Kirsten havde inviteret Ole, Jakob og V.E., har Kirsten gået og snakket om Ole. Hun sender også lange blikke henover skolegården, så mon ikke der er noget under opsejling...

Jakob: En af drengene, som aldrig gør opmærksom på sig selv - en enspænder. Han er en rigtig naturven. Det eneste sted, hvor han virkelig brillerer, er i biologi. Nå ja, så er han jo også spejder; forstå det hvem der kan. Han var en af dem, I havde inviteret til pigeaftenen.

Arne: En lille uanseelig fyr, som ofte hænger ud sammen med Phillip og hans slæng. Det er ikke rigtig til at vide, hvorfor de gider ham, for han er ikke ligefrem deres type. Han virker rimelig umoden - det eneste, som han kan tale om, er, hvad hans storesøsters klasse foretager sig. Ikke, at det ikke er interessant at få lidt inspiration, men han bliver ved og ved.

Viggo Emil (V.E.):

Klassens sladrehanke, som man altid kan være sikker på, ved, hvem der er varm på hvem, og hvem, der har dummet sig. Mange bruger også dette til at skabe forbindelse til den, der optager deres tanker. Han var også med til pigeaftenen - mest for at få et par nyheder, som i kunne snakke om.

Christopher: En flipperfyr, som bor i kollektiv sammen med sine forældre. Han har vist taget skade af alle de underlige ting, som hans forældre har udsat ham for. Han snakker altid om en eller anden kineser ved navn Mao, men om du gider at høre efter. Du har hørt fra V.E., at han er forelsket i Lise - gad vide, hvad hun vil sige til det?